

Vergaderjaar 1998–1999

25 938

Leeftijdsgrenzen in wet- en regelgeving

Nr. 6

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN VOLKSGEZONDHEID, WELZIJN EN SPORT

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 21 juni 1999

Op 7 mei 1998 zond mijn ambtsvoorganger u een brief over het VWS-beleid inzake het tegengaan van het gebruik van leeftijdsgrenzen in statuten en reglementen van organisaties die subsidie ontvangen (Tweede Kamer, vergaderjaar 1997–1998, 25 938, nr. 2). Zij gaf daarbij aan in eerste instantie te streven naar zelfregulering. Tijdens het algemeen overleg van 11 november 1998 (25 938, nr. 4) heb ik u gezegd hoe ik mij voorstelde hiermee verder te gaan. Ik heb u toen aangegeven dat in eerste instantie geïnventariseerd zou worden hoe het gesteld is met het door gesubsidiëerde organisaties hanteren van **leeftijdsgrenzen in statuten en reglementen**. In dat kader heb ik een aantal (koepel)organisaties waar ik een subsidierelatie mee heb, aangeschreven met de volgende vragen:

- of zij of bij hen aangesloten organisaties in statuten of reglementen leeftijdsgrenzen hanteren;
- of zij voornemens zijn die af te schaffen;
- en zo nee, wat dan de motivering is voor het hanteren van leeftijdsgrenzen.

Organisaties

109 van de aangeschreven 127 organisaties (niet zijnde koepels) hebben gereageerd. 31 bleken er nog leeftijdsgrenzen te hanteren en daarvan gaven er 17 aan naar aanleiding van de brief voornemens te zijn die grenzen af te schaffen. Van de 14 overige organisaties kan ik melden dat zij over het algemeen een bevredigende motivering voor het hanteren van leeftijdsgrenzen konden aangeven. Zo ging het in een aantal gevallen om leeftijdsgrenzen voor het lidmaatschap die samenhangen met het doel van de organisatie (jongeren- en ouderenorganisaties). Enkele andere organisaties gaven aan een minimumleeftijd voor het lidmaatschap te hanteren liggend tussen de 12 en 18 jaar, maar dan was het wel mogelijk dat de ouder of de voogd van betrokkene hetzij lid kon worden hetzij voor deze kon optreden.

Slechts twee organisaties stelden een maximumleeftijd te hanteren van 70

jaar voor in het ene geval het bestuur en in het andere geval de raad van toezicht, waarbij een van de organisaties stelde dat leeftijd geen goed criterium was om functioneren te beoordelen. Desalniettemin was men niet voornemens de leeftijdsgrenzen af te schaffen.

Koepelorganisaties

Bij de koepelorganisaties is het beeld als volgt. Van de 30 aangeschreven koepelorganisaties hebben er 26 gereageerd. Soms gebeurde dit door de koepel zelf, waarbij in sommige gevallen alleen informatie werd gegeven over de koepel zelf en in andere gevallen ook over de aangesloten organisaties. In een aantal gevallen hebben de aangesloten organisaties rechtstreeks naar mij gereageerd.

Helaas maakt de aard van de reacties het niet mogelijk een eenduidig beeld te krijgen van de mate waarin leeftijdsgrenzen worden gehanteerd. Wel is duidelijk dat waar leeftijdsgrenzen worden gehanteerd, die relatief vaak zijn terug te voeren op de doelgroep (ouderen, jongeren). Slechts in een beperkt aantal gevallen is de motivering voor het hanteren van leeftijdsgrenzen ondeugdelijk. Het gaat dan altijd om een maximumleeftijd voor bestuursleden of leden van raden van toezicht, variërend van 65 tot 75 jaar, waarbij een direct verband wordt gelegd tussen leeftijd en functioneren.

Sportsector

Voor de sportsector geldt een apart traject. Het Landelijk Bureau Leeftijdsdiscriminatie (LBL) blijkt nog steeds klachten te ontvangen over leeftijdsdiscriminatie in de sport. Met het LBL is afgesproken, dat de bij het LBL binnengekomen klachten zullen worden geïnventariseerd. Verder zullen enkele bonden worden benaderd om mee te werken aan een onderzoek door het LBL, waarin de leeftijdsgrenzen in statuten en reglementen centraal staan. Vervolgens kan het LBL, indien nodig, adviseren over objectiveerbare alternatieve functie-eisen voor de gehanteerde leeftijds-grenzen. Op grond van de gegevens uit het onderzoek bij de genoemde bonden zal worden overlegd over mogelijke vervolgactiviteiten.

Tot slot

Al met al is het beeld dat nog maar weinig organisaties ongerechtvaardigde leeftijdsgrenzen hanteren. Deze organisaties zal ik hierop blijven aanspreken. Veel organisaties hebben mede naar aanleiding van mijn brief ongerechtvaardigde leeftijdsgrenzen inmiddels afgeschaft. Daarmee blijkt dat het beleid van overreding zijn vruchten afwerpt. Ik zie dan ook geen aanleiding te komen tot een wettelijk verbod op het hanteren van leeftijdsgrenzen in statuten en reglementen. Evenmin acht ik het noodzakelijk subsidievoorwaarden terzake te stellen.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
A. M. Vliegthart